

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Aurea Rosa id e[st] pre||clarissima expositio sup[er]
eua[n]gelia to||tius anni**

Mazzolini, Silvestro

Hagenaw, M.dxvi.

VD16 M 1751

D[omi]nica. iiij. post octa. Pasce Questio. xli.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70365)

illud est causa perfectiois saltem sine qua non. Sed
 homo est ascensus christi: quia plenitudo spiritus
 est danda si erant nisi post eam: ut in alia quatuor
 ordine patebit. Sed si non expediebat: quia
 id erat. quia illa presentia erat impedimenta pro
 latius spiritus. Sed hoc est falsum: quia ipsa
 erat bona et salutaris. bonum autem non repu
 gnat bono. Sed. Atque illa presentia est salu
 tatis. scilicet perferens ad salutem: et non presentia adue
 niunt spiritus: tunc dicitur et per se: neque solatio
 est: tunc indirecte et per accidens aliquid illud
 impediebat propter conditiones naturales aie no
 stre. cuius intentio si dividat ad plura: miui
 tur. et quanto circa unum intendit: tanto minu
 tur circa alium. Ergo stare delectatione et
 attentione apostolorum ad christum humanitatem: non po
 terat in eis esse summa intentio amoris divinita
 tis. Sed per hoc Primum: quia quia potentia aie sunt
 subordinate: si una in suo actu intendat: in
 terito se deest pro hoc non remittit. Sed intellectus
 etus coordinat sensum. Et sic. Sed. Item per
 credit quia ille potentia sunt circa idem. sic du
 re aliquam videmus: non minus imaginamur
 vel intelligimus. sed non est sic in proposito: quia sen
 sus apostolorum erat circa humanitatem: et itelle
 ctus circa deitatem que sunt diversa. Secundo:
 quia pari ratione in presentia: ubi cum summo gaudio
 videtur humanitas: non est summa amoris in deum
 Sed. Non est ille. Nam quia aliquid duorum unum est
 ratio volendi aliquid: intentio amoris circa unum non
 est causa remissionis circa alium: sed est causa vel ef
 fectus intentionis circa alium. sicut interesse vel
 le sanitatem est causa interesse volendi medicinam
 Et interestia voluntio medicinae est effectus in
 teresse voluntatis sanitatis. Sed in presentia deus est
 ratio intelligendi et volendi omnia. Unde plura ibi
 gaudet de divinitate christi que plura gaudet de
 humanitate: et converso. Non sic autem est in via:
 ubi deitatem nec se amantur nec se videtur
 actualiter. Secundo. Nam spiritus sanctus equa potuit
 eis dari christo presentia sicut christo absente. quia
 equa christus potuit eum dare: cum equalis esset presen
 tis. Ergo dandi est non erat necessarium christum
 abire. Sed. Negat presentia. quia licet esset possibili
 le in christo: non tamen erat presentia quod diu erat
 cum eis secundum se. Tercio. super Joannem. multiplici
 ratione. Primo propter eorum dispositionem: quia
 spiritus sanctus cum sit amor spiritualis. presentia aliquid modo
 amor carnalis: cuiusmodi erat quodammodo a/
 mor apostolorum ad christum. Secundo propter auxilium

divini additione: quod maxime provenit ad
 se quia deus aliis remediis et adiutoribus pu
 tur: sic sunt presentia apostoli christo recedere. Unde
 statim affuit alio adiutor et solator. Item
 de christo: Alium pacerem dabit vobis. Tercio
 tunc pro dignitate christi considerat: ne si
 homo in quantum homo crederet esse quod erat spiritum
 quod certis cum apostolis videbat esse quasi unum ex illis
 Unde Jo. ix. Non enim erat spiritus datus: quia tes
 sus non enim erat glorificatus. Quarto propter
 unitatem ecclesie servandam: sic Joannes non
 lumen signum fecit: ut dicitur Jo. iij. ne. scilicet populus dicitur
 deret a christo: sed apperet christum super Joannem
 eminentia. Discipuli enim christi ita erant replen
 di gratia spiritus: ut maiora facerent quam ipse
 fecisset: ut Jo. xij. Et sic si ante passionem
 fuisset apostolis datus: apud multos fuisset in du
 bitium spiritus quodammodo christi esset. Tertio. Nam
 quod adducit ad deitatem amoris: ab illo non
 abducte. sed homo fuit presentia christi et. So
 lu. Alb. mag. sic dicitur. Quia christus sua presentia
 corporale exhibuit: statim ad amoris divinita
 tis erexit. Et sic exhibuit suam corporalem so
 cietatem ut via: sed divinitatem presentia ut finis
 non via. Quia autem presentia in hoc quod est vice: ipse
 dicit a finis: et eo frui debet ut. Et
 hoc est quod dicitur scilicet corporale delectationem in
 christo secundum carnem impedivisse solatorem spiritus
 ritus. Hec ex illo.

Queri etiam potest: ut plenitudo spiritus sancti
 dari debuerit in veteri lege visibiliter:
 Et dicitur. j. di. xvj. Et ut spiritus sanctus acceptus
 a deo quod est filius: quasi ab eo procedens. Et dicitur
 j. q. xxxvj. ar. ij. potentia. q. r. ar. iij.

Domica. iij. post octa. Pasce Questio. xli.

Queritur utrum christus in pa
 tria annunciet nobis de patre pa
 tris: Ad quod sic respondeo. Aliquod
 annunciat de alio multiplex. Primo
 effectivus: sicut causa effectiva cognitio
 nis. Et hoc tripliciter. Primo ut causa remo
 ta. et Secundo ut proxima que est poten
 tia sicut intellectus. Tertio ut species in
 telligibilis: et ois habet intellectus faciens
 ad elicendum intellectum. et secundo formaliter.
 Et hoc dupliciter. Primo sicut in intellectu

De questiōibus super euāge.

lectio manifestat. q. s. est ipa manifesta/ rto et scdo sic p̄bū ē manifestatiū t āḡ termin⁹ manifestatiōis prim⁹. Tūc n̄/ deo p̄ aliq̄s p̄ctones. P̄ia: r̄a i viāq̄ in p̄ia de⁹. i. parer p̄bū z spūsc̄tūs annū ctant nob oia effectiue p̄mo mō. qz ip̄e ē cā p̄ma oim: z p̄r cā remota oim habē r̄tū sc̄das causas. p̄ias: cutusmodi ē no s̄tra manifestatio. Sc̄da. Effectiue se/ cūdo mō de p̄re eterno/ siue sumat̄ pat̄ eēntialiter p̄ deo p̄re: filio et spūsc̄tōe siue p̄sonalit̄ p̄ p̄sona p̄ma in trinitate) annūciat nob̄ intellect⁹ nostre p̄possibil. qz ip̄e sol⁹ ē potētia: q̄ apprehendim⁹ et intelligim⁹. Imaterialia: vtz. s̄ij. de aia. z. ij. poster. Tertia. Effectiue sc̄tio mō/ do de p̄re etno annūciat nob̄ p̄ specu lū in enigmate species intelligibil̄ crea ture sensibil̄: qz inuisibilia dei p̄ ea q̄ fa cta s̄t intellectu cōspiciunt. Ro. j. Sed palā. i. facie ad facie: annūciat nob̄ so/ lū eēntia diuina: cōiuncta nob̄is vt spec̄/ es intelligibiles: z lumē gl̄ie ad ip̄az re/ quisiū. qz de⁹ n̄ p̄r factalit̄: vt ita dicā seu eēntialit̄ vel p̄ eēntiā videt̄ p̄ q̄cū/ qz s̄ilitudinē creatā sed solū p̄ ip̄am di/ uinā eēntiā: vt p̄bat doctor angelle. j. q. xij. ar. ij. Quarta. Formalit̄ aut̄ p̄mo mō annūciat nob̄ palā de p̄re sola vt/ s̄to b̄rifica. i. elicita p̄ lumē gl̄ie z eēntiā diuinā tenentē locū spec̄ies intelligibiles: qz ois alia intellectio n̄ra est enigma tica: vt p̄tz ex loc̄ allegat̄. Quinta. For malit̄ ar̄ sc̄do mō solū p̄bū eternū annū ctat nob̄ palā d̄ p̄re. Nā oē p̄bū aunūct ans nob̄ de etno p̄re palā ē b̄rificū. S̄z solū p̄bū eternū ē b̄rificū: qz nullū aliū p̄bū terminat̄ b̄rāz v̄sionē: vtz per Cap. i. s̄ij. dist. xliij. q. v. c̄clu. ij. q̄ ibi h̄z q̄ b̄ri p̄ intellectiōnē b̄rifica n̄ p̄ducit̄ p̄bū. s̄z ip̄a ad p̄bū increatū terminat̄: z p̄ sc̄tm Tho. j. di. ij. ar. s̄ij. vbi h̄z: q̄ b̄ri noiant̄ deū p̄ p̄bū seu p̄ceptū icreatū. z p̄r deū p̄ illū p̄bū itelligit̄. Et h̄ ē qd̄ d̄ Sach. c. xij. In die illa. s̄. qn̄ deū videbim⁹ s̄i/ cut̄ ē: erit d̄ns vn⁹. i. vere z op̄iatue: et nomē ei⁹ vnū. i. s̄up̄tū ab vno p̄bo incre ato. S̄z p̄missa arguit̄ P̄rio. Nā si s̄i l⁹ del̄ annūciat̄ i p̄ia de p̄re. i. manife stat̄ patrē z p̄bū: tō est. qz intellectus ad

itelligendū indiget̄ p̄bo. Sed h̄ ē falsū qz sens⁹ ē imp̄fectior i coḡsc̄do q̄ intel lect⁹: z t̄n̄ coḡsc̄it̄ p̄ solā op̄atōz sine alio in se p̄ducto: z p̄r a fortiori z intellectu So. Sciendū ē q̄ sentire et intelligere s̄ūt op̄atiōes imanētes: z uenētes i h̄ q̄ p̄ neut̄rā aliq̄d p̄ducit̄ extra sentit̄rē z i relligentē: imo nec extra potētiā sensiti uā z intellectuā. s̄z i h̄ differ̄: q̄ p̄ senti re nihil p̄ducit̄ in potētia sensitiua: s̄z p̄ intelligere i potētia intellectuā p̄du ct̄ aliū qd̄ ē t̄m̄n⁹ intellectōis z p̄mū seu imediatū intellectu. z d̄z verbū. i. forma specular̄ ad quā aspiciēs intellect⁹ itelli git̄ rē existētē extra aiā: q̄ forma spey clar̄: realit̄ idē ē cū ip̄a intellectuē: vt als d̄z ē. Rō ar̄ differētē ē duplex. P̄ia ē cōditio sensatiōis. qz p̄r suā ip̄fectionē z materialitatē: n̄ vt h̄re terminū irr̄n secū i suo p̄ncipio elicitiuo. Et sc̄da. qz ēt h̄ n̄ op̄tz: p̄r ea q̄ obiectū sensatiōis sit actu sensibilē i re: nā: z p̄r nō op̄ret aliq̄d p̄duci i q̄ res sensibil̄ sentiat̄. S̄z intellectio p̄r sui p̄fectionē h̄z intrinse cū terminū: z rursum obiectū intellectus n̄r̄i n̄ ē actu intelligibile: s̄z op̄ret p̄duct aliq̄d i q̄ z p̄ qd̄ videat̄. i. p̄bū. Tūc s̄z aliq̄s: qn̄ intellect⁹ ē coḡtatio n̄ p̄tingēs ad rei q̄ditatē: p̄ ea n̄ p̄ducit̄ p̄bū: qd̄ q̄l ter sit vtz: als forte declarabit̄. Sc̄do Nā si intellect⁹ ad itelligendū indiget̄ ret p̄bo: vt sic s̄i l⁹ annūciat̄ de p̄re vt p̄ bū: angel⁹ itelligēdo eēntiā suā p̄duce ret p̄bū. Sed h̄ est falsū. qz qn̄ potētia coḡsc̄t̄riua h̄z obiectū actu cognoscibi/ le: nō p̄ducit̄ aliq̄d i q̄ illū cognoscit̄. vt p̄tz de sensu. So. Per q̄dlibz itelligere p̄ducit̄ p̄bū ab aliq̄ itelligēte z si non a q̄libz: vt patz p̄ sc̄tm Tho. j. q. xxvij. ar. j. Angel⁹ igit̄ itelligēdo se necessa/ r̄io p̄ducit̄ p̄bū n̄ obstante q̄ sua eēntia sit actu itelligibil̄. qz cū due sint cause n̄ p̄ducēdi t̄m̄nū intrinsecū op̄atiōi im manēt̄ coḡsc̄it̄ue: ip̄fectio. s̄. ei⁹ z actu alitas obiecti. si i angelo eēt p̄ma: eēt ēt i nob̄ cū itelligim⁹ q̄ditatē aliq̄nā. et si sc̄da ip̄a ēt esset̄ in deo: igit̄ si nec hō nec de⁹ p̄t sic itelligere nisi p̄ducēdo p̄bū m̄lto m̄n⁹ angel⁹ eēt eēntia ē m̄n⁹ itel ligibil̄ q̄ diuina z eēt̄ intellectu ē p̄fecti

or q̄ hūana. Pro his sciendū ē. q̄ q̄nto
act^o ē altior. tāto plā sibi eminent idēti
ficat sic sent^o cōis idētificat sibi emine^t
oēs p̄pos iq̄ntū vna vīs q̄ ē ip̄e p̄t oia q̄
p̄nt illi. Cum igit̄ rō oparōnis: z rō sili
tudis seu rep̄natiui sit alta z alta: istas
duas altq̄ cognitio p̄t suā eminentiā sibi
bi idētificat: vt eadē sit oparōz sp̄s rep̄
sentatiua alt^o. sic ēr de^o q̄ est eminentis
sim^o. idētificat sibi ēr ḡne diuersa: pura
absolutū z relatiuū. Quert̄ ēr p̄v̄t
ois petens i noie ch̄i exaudiat. Glide
ij. ij. q. lxxxij. ar. vij. scdm. et ar. xvj. et
lij. vi. q. liij. ar. vij. q̄stūcula. ij. Et
v̄t gaudiū sp̄uale qd̄ p̄t̄at̄ p̄t̄atōz
seq̄t possit vnq̄ remiart c̄tra clarā co
gnitiōē ent̄s i finiti. j. ij. q. liij. ar. ij.

Indie ascensiois Questio. xlij.

Querit̄ vtrum congru
um fuerit ch̄i ascēdere. Et
posito q̄ sic: v̄t ascēderit su
per oīes celos visibiles tm̄:
aut visibiles z intelligibiles tm̄: aut vi
sibiles itelligibiles z credibiles. Et po
sito q̄ sup oēs ēr credibiles: v̄t sic ascē
derit sup vltim oim: vt sit i fravltimū. l.
empyreī sup̄ficiē p̄t̄at̄: vel extra h̄z p̄t̄
rate. Et posito q̄ sit i fra vere. v̄t san.
Tho. sic sēserit. Rūdes Ad pmū q̄stū
s. Tho. ij. vi. xxij. q. liij. ar. j. z. ij. q. lviij.
ar. j. rūdz: q̄ ch̄i ascēder i celū fuit p̄t̄at̄
ens sibi. Nā loc^o dz ē p̄portioat^o loca
to. S̄z ch̄i ad vitā icorruptibile resur
reterat. z loc^o celest^o ē loc^o icorruptōnis.
S̄z h̄ Nā mor^o cū sit act^o existēt̄ i po
tētia ē act^o ip̄fecti. z p̄t̄ aliqua idigētia
z p̄t̄ aliqd̄ meli^o. S̄z ch̄i p̄t̄ ḡlōsā re
surrectiōē n̄ fuit ip̄fect^o. nec indigens
nec fuit ei meli^o i celo q̄ i fra. q̄ n̄ ascen
dit. Sol. Per motū locale n̄ ponit̄ i mo
bili altq̄ p̄fecto: q̄st̄ velle et aliqd̄ eoz q̄
debet̄ inesse: s̄z p̄t̄ ip̄fectio fm̄ qd̄ p̄ h̄
q̄ dū ē i isto loco n̄ ē in alto. qz tal̄ mor^o
n̄ ponit̄ extrū de potētia ad actū i trīnse
cū: s̄z ad extrīsecū. qz h̄z p̄hm. vij. ph̄y.
n̄ mutat aliqd̄ i trāncū rei: s̄z id qd̄ ē ex
tra. Nō fuit ēr mor^o ch̄i p̄t̄ aliqua idēti

gētāqz idigeret ip̄e ex pre sua in seip̄o
bie: s̄z p̄t̄ nram. vt ēēt i loco p̄uenti s̄
bi i q̄ nodū erat. Nihil ēr et accreuit q̄n
tū ad cēntalia gl̄e fm̄ corp^o v̄t aiā. s̄z
accreuit et aliqd̄ q̄ntū ad locū decētia
qd̄ ē de bñ cē. Et d̄ hac decētia gaudiū
hūit: n̄ qz tunc gaudere incipet cū celuz
ascēdit: s̄z qz nouo mō de h̄ gaudiū ē sic d̄
re iplera. Fuit ēr p̄uentēs nob. P̄tio vt
nos q̄st̄ i possessiōē corpale iducēz cell
quā nob sanguis sus̄p̄cto emerat. Scd̄o
vt sperem^o nos illuc posse p̄cedere. vbi ē
nra nā. Tertio vt illū nō tā agnoscētes
h̄z carnē sp̄ualit̄ tm̄ p̄iagamur illi z p̄r
efficiamur idonei ad dona sp̄ualit̄ h̄z q̄
dicit̄ ē. Ascēdit̄ ialtū dedit̄ dona hoibz
S̄z h̄. qz sua p̄ntia corpals magis fu
isset ad nram salutē q̄ ascēssio. So. Ily
la p̄ntia i duobz potat̄ ē noctua. P̄tio
q̄ntū ad fidē. qz fm̄ glo. j. Jo. ij. vidētes
cū i forma q̄ erat p̄e mior. n̄ crederēt d̄
facill̄ p̄t̄ eglē. Scd̄o q̄ntū ad dilectiōē
qz illū n̄ solū sp̄ualit̄: sed ēr carnalit̄
diligērem^o. cū ip̄o corpalt̄ p̄uentēs.
qd̄ ē de ip̄fectiōē dilectiōis. Hec oia s.
Tho. Ad scdm̄ ar̄ q̄stū idē. ij. p̄t̄ vbi
s. ar. liij. z. ij. vi. xxij. q. liij. ar. ij. q. v. sic
dr. Quāto altq̄ corpa p̄fect^o de diuina
bonitate p̄t̄at̄: tāto oīdie corpals: q̄
ē localis: sit sup̄iora. Gl̄icorpa formalio
ra sit sup̄iora. vt p̄t̄. liij. ph̄y. z. ij. cell.
qz p̄ formā oē corp^o p̄t̄at̄ diuini cē:
v̄t. j. ph̄y. S̄z de diuina bōitate pl^o p̄
t̄at̄at̄ corp^o p̄ gl̄ā: maxie corp^o ch̄i: qd̄
int̄ ceta corpa gl̄iosa maxime resulget
gl̄ia q̄ oē corp^o nale p̄ formā sue nate.
Gl̄i p̄uentēssimū ē sibi q̄ sit supra oia
corpa i stituti i alto. Et ideo sup illud
Eph. liij. Ascēdes i altū: dicit̄ glo. lo
co z dignitate. Sed h̄. Nā dr̄ in ps.
Dñs i tēplo scō suo: dñs i celo sedes ei^o
Sed qd̄ est i celo: nō ē supra celū. Ergo
ch̄i nō ascēdit sup oēs celos. So. Sey
des dei dicit̄ ē in celo nō sic in cōtinen
te: sed sic in p̄tēto. Gl̄i nō oportet ally
quā p̄t̄ esse eo sup̄iorē: sed ip̄m esse
sup oēs celos sicut i ps. dr̄. Eleuata est
magnificētia tua sup celos de^o. Scd̄o
Nā corp^o ch̄i necessario est in loco. So
extra celū n̄ est locū h̄z p̄hm. j. celli. So.